

frem, og Alt, hvad her er fremkommet idag, vil jo bidrage Noget til at klare Situationen, men jeg tror alligevel, at den ikke vil være saa aldeles klar, thi det forekommer mig, at det ogsaa her er et Uheld, at Sagen forterer unber to Ministre, hvorfor den ene kan se lidt forskjelligt paa Spørgsmaalet fra den ene Side og den anden fra den anden Side, og dette have vi ogsaa hørt idag. Naar vi ville sammenholde, hvad de to ærede Ministre have sagt, saa ville vi finde, at de i nogle Punkter ikke have set Sagen ganske ens, idet den ene har havt Afgjørelsen idetmindste af en vis Side af Sagen i sin Haand, og den anden har havt Afgjørelsen af den anden, hvorved der let fremkommer en dobbelt Tilstand. Jeg vilde kun anføre dette til Forsvar for, at jeg har deltaget i at indbringe nærværende Lovforslag.

Justitsministeren: Jeg veed ikke, at jeg har givet nogen Aaledning til, at det ærede Medlem skulde behøve at forsvare Indbringelsen af Forslaget. Jeg har udtalt mig om Sagens Stilling, men jeg har ikke fremført Noget, der skulde indeholde en Behreidelse til de ærede Forslagsstillere.

J. N. Hansen: Jeg har blot anført, hvad jeg har sagt, for at vise, at det, der forekom de ærede Ministre selv saa klart, slet ikke forekom Udenforstaaende saa klart.

Justitsministeren: Jeg vil dog henstille til det ærede Medlem, om det ikke var muligt, at noget af den Uklarhed, som maasse har været hos de Paagjældende, kan være paa- virket af et hemmeligt Duffe om at opnaa det Tilfigtede uden paany at tage Examen; jeg vil ikke sige det Mindste derimod, det er saa mennesseligt, men jeg tror nok, at et saadant Duffe har havt nogen Indflydelse i dette Tilfælde.

J. N. Hansen: Jeg vil blot sige, at jeg ikke kjender hemmelige Duffer.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Naar det ærede Medlem mente, at der var mange Udenforstaaende,

som ikke havde fundet den administrative Afgjørelse klar, saa vil jeg spørge, om han antager, at dette er noget Særligt ved den administrative Afgjørelse; jeg tror, at Ingen vil kunne benegte, at vor Lovgivnings Afgjørelser meget ofte maa anses for høist uklare. Der- som man ikke vilde komme med administrative Afgjørelser, der af Nogle betragtedes som uklare, saa fik man næsten Lov til at lade være at komme med nogen.

J. N. Hansen: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem har flere Gange havt Ordet, og da det ærede Medlem ikke optræder som Ordfører for Forslagsstillerne . . .

J. N. Hansen: Jeg giver gjerne Afkald paa Ordet.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattedes Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges enstemmig med 67 Stemmer.

Uendningsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til Tordag Middag Kl. 1.

Formanden: Jeg finder mig foranlediget til udtryffeligt at bemærke, at naar der under Forhandlingerne er blevet gjort forskjellige Antydninger om Uendningsforslag, som muligen vilde blive stillede til 2den Behandling, da ligger der i Formandens Taushed overfor saadanne Antydninger selvfølgeligt ikke nogen Indrømmelse af, at de Forslag, som saaledes vare blevne antydede, naar de bleve udførte, vilde være egnede til at stilles som Uendningsforslag, men Formandens Frihed i Skjønnet over, om de ere skikkede til at fremtræde som Lovforslag eller maatte komme som Lovforslag, maa selvfølgeligt være forbeholdt, naar de foreligge formede.

Man gif derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Forespørgsel af Folkethingsman-